

PRAVIDLA CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ KAZATELŮ

OBSAH:

- A. Základní ustanovení
- B. Oblasti celoživotního vzdělávání
- C. Semináře
- D. Studijní volno
- E. Supervize

A. Základní ustanovení

1. Celoživotní vzdělávání je součástí výkonu služby kazatelů. Umožňuje kazatelům aktualizovat znalosti a zkvalitňovat práci vzhledem k vývoji společnosti, teologie, humanitních věd a měnících se podmínkách výkonu kazatelské služby.
2. Církev očekává od kazatelů, že v rámci celoživotního vzdělávání budou reflektovat svou kazatelskou praxi, její vývoj a potřeby, které vyplývají z výkonu kazatelské služby ve farním, seniorátním nebo povšechném sboru.
3. Za celoživotní vzdělávání kazatelů odpovídá povšechný sbor. Zajišťuje je komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů (dále jen komise), která spolupracuje se synodní radou a se seniory. Členy komise jmenuje synodní rada na dobu šesti let.
4. Úkolem komise je připravovat program celoživotního vzdělávání kazatelů, zajišťovat jeho realizaci a pečovat o získání externích finančních zdrojů na jeho financování.
5. Předseda komise předává synodní radě seznam účastníků programu celoživotního vzdělávání.
6. Evidenci celoživotního vzdělávání kazatelů vede ÚCK. Zpráva o účasti kazatele v programu celoživotního vzdělávání je součástí podkladů pro vydání pokynu k jeho volbě.
7. Náklady povinného celoživotního vzdělávání kazatelů hradí povšechný sbor. Na nákladech nepovinného vzdělávání se kazatelé finančně podílejí částkou, kterou stanoví synodní rada po přihlédnutí k doporučení komise. Pokud se nepodaří získat jiné finanční zdroje, je celoživotní vzdělávání kazatelů financováno z celocírkevních repartic.

B. Oblasti celoživotního vzdělávání

1. Kazatel je povinen vzdělávat se v těchto oblastech:
  - a. Teologické vzdělávání – zahrnuje zejména aktualizaci bohosloveckých znalostí, popřípadě vzdělávání v jiných humanitních oborech v souvislosti s bohosloveckými aspekty výkonu služby kazatele.
  - b. Osobnostní rozvoj – zahrnuje zejména zpracování zkušenosti práce s lidmi, působení kazatelské práce na osobní či rodinný život, řešení konfliktů, duchovní růst apod.
  - c. Praktické vzdělávání, které usnadňuje výkon služby – zahrnuje zejména rozvíjení pastoračních schopností, komunikace, dovedností v informatice, rozšiřování jazykových schopností apod.
2. Hlavním nástrojem vzdělávání v těchto oblastech jsou semináře a studijní volno.
3. Pro každou z těchto oblastí vzdělávání ustanoví komise vedoucího. Vedoucí jednotlivých oblastí vzdělávání ve spolupráci s komisí připravují program

celoživotního vzdělávání kazatelů a předkládají komisi zprávy o jeho průběhu a plnění. Činnost vedoucích koordinuje předseda komise.

C. Semináře

1. Komise organizuje semináře, které poskytují kazatelům vzdělávání ve stanovených oblastech, případně prostřednictvím ÚCK nabízí kazatelům účast na necírkevních seminářích, které nabízejí vhodné vzdělávání v některé z oblastí.
2. Každý kazatel je povinen účastnit se jednou za pět let některého ze seminářů, které jsou zařazeny do programu celoživotního vzdělávání kazatelů. Chce-li se místo toho účastnit semináře, který není zařazen v programu celoživotního vzdělávání kazatelů, je povinen požádat komisi o souhlas a o stanovení závazných podmínek.
3. Začínající kazatelé jsou povinni v prvních dvou letech služby absolvovat kurs pro začínající kazatele, jehož náplní je sdílení zkušeností a inspirace pro práci v homileticko-liturgické, katechetické a pastorační oblasti.
4. Do jednoho měsíce po skončení semináře nebo kursu je kazatel povinen prostřednictvím příslušného seniora předložit komisi zprávu, která obsahuje hodnocení semináře nebo kursu.

D. Studijní volno

1. Součástí dobrovolného celoživotního vzdělávání kazatelů je dlouhodobé a krátkodobé studijní volno.
2. Dlouhodobé studijní volno trvá tři měsíce. Kazatel má právo požádat o ně po uplynutí každých pěti let služby. Dlouhodobé studijní volno uděluje synodní rada po kladném vyjádření příslušného staršovstva a seniorátního výboru. Součástí žádosti o udělení volna je studijní projekt a vyjádření komise k tomuto projektu.
3. Studijní projekt musí obsahovat název projektu, název oboru, v němž se chce kazatel vzdělávat, časový rozvrh projektu, místo realizace, cíl projektu, kritéria, na jejichž základě bude posouzeno naplnění cílů projektu, a návrh, jak a kde bude kazatel výsledky studijního projektu prezentovat.
4. Do dvou měsíců od skončení studijního volna je kazatel povinen zaslat komisi závěrečnou zprávu. Závěrečná zpráva musí mít podobu stanovenou studijním projektem a musí obsahovat hodnocení, zda a jak byly naplněny cíle projektu.
5. V době dlouhodobého studijního volna má kazatel nárok na základní mzdu v příslušné třídě a stupni.
6. Krátkodobé studijní volno trvá dva týdny. Kazatel má právo požádat o ně jednou v každém kalendářním roce, pokud v témže roce nežádá o dlouhodobé studijní volno. Krátkodobé studijní volno uděluje příslušný seniorátní výbor po kladném vyjádření příslušného staršovstva. Seniorátní výbor stanoví na základě návrhu kazatele náplň a podmínky krátkodobého studijního volna a informuje komisi o jeho absolvování a výsledku.
7. V době krátkodobého studijního volna má kazatel nárok na mzdu, kterou pobírá za službu ve sboru, do něhož byl povolán.

E. Supervize

1. Profesní supervize je součástí celoživotního vzdělávání kazatelů. Účast na supervizi je dobrovolná.
2. Kazatelé se mohou účastnit supervize buď v supervizním programu ČCE nebo ve stávající síti supervizorů v ČR.
3. Kazatel prostřednictvím příslušného seniorátního výboru písemně informuje

koordinátora pro supervizi o své účasti na supervizi. Koordinátor pro supervizi v termínu, který stanoví synodní rada, odevzdá jednou ročně synodní radě seznam kazatelů, kteří se účastnili supervize.

4. Přímé náklady na supervizi kazatelů bude v letech 2010–2012 hradit povšechný sbor z prostředků získaných grantem LWF.
5. Cestovní náklady spojené s účastí na supervizi hradí kazatel, který se účastní supervize, nebo je může uhradit sbor, ve kterém tento kazatel působí, pokud kazatel o úhradu požádá.
6. O úhradě nákladů spojených s účastí na supervizi poskytované v supervizním programu ČCE od roku 2013 rozhodne 2. zasedání 33. synodu s ohledem na finanční situaci povšechného sboru. Náklady spojené s účastí na supervizi poskytované v síti supervizorů v ČR nebude od roku 2013 povšechný sbor hradit.

Tato pravidla jsou ve znění platném po 2. zasedání 33. synodu ČCE.